

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3404/2020. (XI. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Ítéltábla Cgtf.III.30.194/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Imre Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Imre András ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Debreceni Ítéltábla Cgtf.III.30.194/2019/2. számú végzése, valamint azzal összefüggésben a Miskolci Törvényszék Cégbírósága Cgt.05-19-000042/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Kérelmét az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére alapította.
- [3] 2. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában előadta, hogy volt férje vagyonába egy gazdasági társaság (a továbbiakban: Társaság) jegyzett tőkéjének (36 550 db, egyenként 10 000 Ft névértékű részvény) 96%-át megtestesítő részvénycsomagja (35 030 db részvény) is beletartozott; ezen részvények egy részét a volt férj az indítványozóval való házassága fennállása alatt szerezte. A volt férje 2011. december 19-i halálát követően a közjegyző 2012. augusztus 23-án ideiglenes hagyatékátadó végzéssel a hagyatéki vagyont a volt férj törvényes örököseinek (az előző házasságából származó gyermekeknek) adta át, az indítványozó (mint második feleség) özvegyi jogával terhelt.
- [4] Az indítványozó 2012. október 11-én keresetet terjesztett elő a törvényes örökösökkel szemben házassági vagyoni igénye érvényesítése iránt. Az alkotmányjogi panasz előterjesztésének időpontjában a Miskolci Törvényszék előtt folyamatban lévő eljárásban az indítványozó – egyebek mellett – az örökagyó által állítása szerint a házastársi életközösség fennállása alatt szerzett, ezért a házastársi közös vagyonba tartozó 11 313 db részvény után őt megillető 5 656 db részvény tekintetében terjesztette elő házassági vagyoni igényét. Az örökösök az eljárásban viszontkeresettel éltek az indítványozóval szemben, a Tatabányai Törvényszék előtt pedig az özvegyi haszonélvezeti jog megváltása iránt indult per. Mindeközben a törvényes örökösök által előterjesztett kereset alapján a Győri Ítéltábla – a Kúria által is jóváhagyott – jogerős ítéletében arra hivatkozással, hogy az indítványozó az őt megillető haszonélvezeti jogát nem annak rendeltetése szerint gyakorolta, az indítványozó özvegyi jogát a hagyatékátadó végzésben megjelölt összes részvény esetén megszüntette. Az indítványozó a Társaság részvénykönyvébe nem került bejegyzésre, tulajdonosi jogokat a Társaságban nem gyakorolhatott. A Társaság közgyűlése 2018. február 5-én úgy módosította a Társaság alapszabályát, hogy a részvényeinek átruházását a Társaság beleegyezéséhez kötötte. A cégbíróság az alapszabály módosítását a cégjegyzékbe bejegyezte.
- [5] Az indítványozó 2019. január 22-én törvényességi felügyeleti eljárás iránti kérelmet terjesztett elő a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban Ctv.) 74. §

- (1) bekezdés *a)* és *d)* pontjára hivatkozással, és kérte annak megállapítását, hogy a Társaság közgyűlésének határozata törvénytörő volt. Kérte, hogy a bíróság a törvénytörő határozatot semmisítse meg, és megfelelő határidő tűzésével a Társaság számára új határozat hozatalát írja elő.
- [6] Az indítványozó nézete szerint az alapító okirat módosítása elidegenítési tilalmat alapít a részvényeken, tehát tehernek minősül, ami a hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Hetv.) 85. §-ába ütközik, ezért az ilyen irányú kikötés a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 114. § (1) bekezdése alapján semmis. A részvénykönyvbe való bejegyzés hiányában az indítványozó nem rendelkezik perbeli legitimációval a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:35. §-a szerinti, a jogi személyek határozatainak felülvizsgálatára irányuló per megindítására, ezért álláspontja szerint számára az egyetlen jogvédelmi eszköz a Társaság törvénytörő működésével szemben a törvényességi felügyeleti eljárás.
- [7] Az indítványozó kérelmét a Miskolci Törvényszék Cégbírósága elutasította arra hivatkozva, hogy a kérelem tartalmilag olyan megállapítási kereset, amelyre vonatkozó rendelkezést a cégbíróság nem mondhat ki. Az indítványozó fellebbezéssel élt e döntés ellen. A másodfokú bíróságként eljáró Debreceni Ítéltábla az elsőfokú végzést helyben hagyta, annak érvelését kiegészítve azzal, hogy a törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezéséhez szükséges jogi érdek sem állapítható meg az indítványozó oldalán.
- [8] Az indítványozó álláspontja szerint az eljárásban hozott döntések sértik a tulajdonhoz való jogát: a házastársi közös vagyon részét képező részvények („részvénykönyvön kívüli”) tulajdonosaként megilleti a tulajdonhoz való védelem joga, e joga gyakorlását ugyanakkor a jogszabályba ütköző alapszabály-módosítás, illetve az annak megsemmisítésére irányuló kérelmét elutasító döntés alaptörvény-ellenesen korlátozza. Emellett az, hogy a sérelmezett bírói döntések a számára szerinte rendelkezésre álló kizárólagos jogvédelmi eszközként szolgáló törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatására irányuló kérelmét – annak ellenére, hogy annak kezdeményezéséhez szükséges jogi érdeke fennáll – elutasították, a tisztességes eljáráshoz való alapjoga, azon belül is a bírósághoz forduláshoz való alapjoga sérelmét is eredményezte.
- [9] 3. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit vizsgálja. Ezekkel kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [10] 3.1. Az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek [Abtv. 30. § (1) bekezdés, valamint 52. § (1b) bekezdés) *a)–f)* pont] eleget tesz.
- [11] Az indítványozó jogi képviselője útján az alkotmányjogi panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőben terjesztette elő.
- [12] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt formai követelményeknek megfelel. Megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §); valamint az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XIII. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése]. Az indítvány a támadott végzés alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést is tartalmaz, valamint kifejezett kérelmet fogalmaz meg a Debreceni Ítéltábla támadott döntése (és azzal összefüggésben a Miskolci Törvényszék Cégbíróságának döntése) alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére.
- [13] 3.2. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29. § és a 31. § szerinti feltételeket.
- [14] Az Abtv. 27. § (1)–(2) bekezdéseiben foglalt egyedi ügyben való érintettség megállapítható: az indítványozó, mint az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló törvényességi felügyeleti eljárás kérelmezője, nyilvánvalóan érintettnek tekinthető.
- [15] Az indítványozónak nem áll rendelkezésére további jogorvoslati lehetőség, ezért a panasz az Abtv. 27. § (1) bekezdés *b)* pontjában és az Ügyrend 32. § (2) bekezdés *b)* pontjában foglalt követelményeknek eleget tesz.
- [16] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt a Debreceni Ítéltáblának a Miskolci Törvényszék Cégbírósága által hozott végzéssel szemben benyújtott fellebbezése tárgyában hozott (helyben hagyó) döntésével szemben terjesztette elő, kérve a cégbírósági döntés megsemmisítését is. Az Abtv. 27. § (1) bekezdésében foglaltak szerint alkotmányjogi panasz az ügy érdemében hozott, vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntéssel szemben terjeszthető elő. A támadott döntés ezen törvényi feltételnek megfelel.

- [17] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel a befogadhatóság tartalmi feltételeivel összefüggésben az indítvánnyal kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [18] Az indítványozó a törvényességi felügyeleti eljárás megindítását alapvetően azért látta megalapozottnak, mert véleménye szerint az általa sérelmezett alapszabály-módosítás, amely a Társaság részvényeinek átruházását a Társaság előzetes hozzájárulásához kötötte – anélkül azonban, hogy a hozzájárulás megtagadásához vezető okokat a Ptk. 3:220. § (1) bekezdésének megfelelően az alapszabályban meghatározta volna – amiatt, hogy az állítása szerint a tulajdonát képező részvények vonatkozásában (is) tehernek minősül, ellentétes a Hetv. 85. §-ának előírásaival; ezért az alapszabály-módosítás, illetve annak következtében a Társaság működése a Ctv. 74. § (1) bekezdés a) és d) pontjai értelmében törvénysértő. A módosítás következtében az álláspontja szerint öt megillető részvények értéke nyilvánvalóan csökkent, azonban a részvényesekénti bejegyzése hiányában a Társaság döntésével szemben nem volt lehetősége a Ptk. alapján a Társaság határozatának bírósági felülvizsgálatára és hatályon kívül helyezésére irányuló pert kezdeményezni.
- [19] A cégbíróság az indítványozó kérelmével összefüggésben – az eljárás idején folyamatban lévő polgári perre tekintettel – kifejtette, hogy egyfelől az indítványozó „részvény-tulajdonjogát a bíróság még nem állapította meg. A kérelmező jelenleg nem részvényes”, ezen felül pedig „[a] részvények értéke tekintetében [a polgári perben] szakértői bizonyítás van folyamatban”. Mindezekre tekintettel, a Ctv. 74. § (3) bekezdésére („[n]incs helye törvényességi felügyeleti eljárásnak, ha az arra vonatkozó igény a 65–70. §-ban meghatározott vagy más polgári perben, illetve közigazgatási eljárásban érvényesíthető”), valamint a bírósági gyakorlatra hivatkozással (miszerint a részvényesi jogok a részvényesi jogviszonyhoz kapcsolódnak, a névre szóló részvény tulajdonosának pedig azt kell tekinteni, akit a részvénykönyvbe részvényesként bejegyeztek, és a részvényjog a „közvetett részvényes” fogalmát nem ismeri), úgy foglalt állást, hogy „az a tény, hogy a kérelmező nem részvényes és pert nem indíthat, nem eredményez olyan jogi helyzetet, hogy a cégbíróság jelen eljárása pótolja a perben eljáró bíróság eljárását”. A cégbíróság megállapítása szerint az indítványozó a törvényességi felügyeleti eljárásban olyan perbeli igényt kívánt bevinni, amely ezen eljárásban nem érvényesíthető.
- [20] A Debreceni Ítéltábla – szemben a cégbíróság érdemben egyébként helyesnek minősített döntésével – nem annak vizsgálatát tartotta elsődlegesnek, hogy az indítványozó kérelme tárgyában helye van-e törvényességi felügyeleti eljárásnak, hanem azt, hogy az indítványozó jogosult volt-e az erre irányuló kérelem előterjesztésére. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy az indítványozó a jogi érdekének fennálltát arra alapította, hogy tulajdoni igénye áll fenn a Társaság részvényeinek egy része tekintetében, a részvények átruházását korlátozó rendelkezések pedig azok értékére negatív hatással vannak. Az ítéltábla álláspontja szerint azonban az indítványozónak az eljárás kezdeményezéséhez fűződő jogi érdeke ezen hivatkozás alapján nem állapítható meg. Ezt az ítéltábla szintén a bírói gyakorlatra hivatkozással azzal magyarázta, hogy a kapcsolódó joggyakorlat szerint a részvények forgalmi értéke főszabály szerint az adott gazdasági társaságok gazdálkodásának eredményétől függ, azzal a részvények átruházásának a Társaság beleegyezéséhez kötése nem áll közvetlen összefüggésben; így az eljárás kezdeményezéséhez fűződő jogi érdek a társaság sérelmezett határozatát bejegyző bírói döntésnek a kérelmező jogviszonyára való közvetlen hatása hiányában nem áll fenn.
- [21] Az indítványozó a bírósági döntésekben foglalt megállapításokkal nem értett egyet, és a törvényességi felügyeleti eljárásban, illetve fellebbezési kérelmében már előadott és elbírált szakjogi érvek megismétlése mellett az Alkotmánybíróságnak az általa megsérteni vélt alapjogaihoz kapcsolódó egyes döntéseire is hivatkozva előadta, hogy az ügyében hozott bírói döntések álláspontja szerint sértik a tulajdonhoz való jogát, illetve „a bírósághoz fordulás jogának, mint alapvető jognak a lényeges tartalmát – az elérni kívánt célhoz képest – aránytalanul korlátozzák”. A sérelmesnek tartott alapszabály-módosítást – szemben az eljáró bíróságok szóhasználatával – a részvények tulajdonjogának átruházhatóságát korlátozó rendelkezés helyett következetesen elidegenítési tilalmat megállapító rendelkezésként jelölte meg, és erre tekintettel tartotta azzal összefüggésben megállapíthatónak a Hetv. általa hivatkozott – egyébként éppen a hagyatéki vagyonba tartozó vagyontárgyak elidegenítése és megterhelését a hagyatékátadó végzés végleges hatályúvá válásának megállapításáig tilalmazó – rendelkezésével való ellentétet. Ezen felül ismételten hangsúlyozta azt az álláspontját, hogy a módosítás következtében a részvények értéke – tekintettel arra, hogy a potenciális vevőkör a Társaság határozata következtében jelentősen szűkül – csökkenti a részvények piaci értékét.
- [22] Az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatára hivatkozva [35/1994. (VI. 24.) AB határozat, 37/1994. (VI. 24.) AB határozat, 893/B/1994. AB határozat] kifejtette, hogy a tulajdonjogi védelem ugyan alapvetően a már meglévő

tulajdonra vonatkozik, de az alapjogi védelem megilleti azt is, akinek a tulajdonszerzéshez kétségtelen jogcíme van, a jogcím pedig akkor kétségtelen, ha az egyértelmű. Az indítványozó e körbe sorolta az állítása szerint a házassági vagyonszövetség fennállta alatt a néhai férje által szerzett részvényeket is. Mivel az indítványozó megállapítása szerint a Miskolci Törvényszék előtt a panasz előterjesztésének időpontjában is folyamatban lévő polgári perben később meghozandó döntés dönti (majd) el, hogy részvénykönyvbe bejegyzett tulajdonos lesz-e: vagyis ennek elvi lehetősége fennáll. Az ítéletérték ezért a törvényességi felülvizelési eljárás során a jogi érdeke fennállását meg kellett volna állapítsa annak érdekében, hogy – a kérelmének helyt adó eljárás eredményeképpen – a véleménye szerint tulajdonát képező részvényeket úgy kapja meg, ahogy azok az örökösök halálakor is a tulajdonát képezték, „vagyis elidegenítési tilalomtól mentesen”. A törvényszék döntésétől függően azonban véleménye szerint „vagy elidegenítési tilalommal terhelt, és ezáltal csökkent forgalmi értékű részvények részvénykönyvbe bejegyzett tulajdonosa” lesz, „vagy a részvényekre alapított teher hatása az elszámolás körében” lesz rá nézve sérelmes.

- [23] Emellett vitatta az eljáró bíróságok azzal kapcsolatos érvelését is, hogy esetében ne lett volna helye a törvényességi felülvizelési eljárás lefolytatásának amiatt, hogy a törvényességi felülvizelési eljárásra vonatkozó szabályozás a más bírósági, hatósági eljárásokkal konkuráló eljárások kiküszöbölése érdekében a peres eljárásokat preferálja, és a törvényességi felülvizelési eljárás lefolytatását bizonyos esetekben kizárja. Jogértelmezése szerint ez ugyanis csak azon esetekre vonatkozik, amikor a kérelmező egyébként jogosult a törvényben meghatározott peres eljárások megindítására, esetére azonban ez az előírás nem értelmezhető. A bírósági döntés csak abban az esetben lehetne helytálló, ha részvénykönyvbe bejegyzett részvényesként perbeli legitimációval rendelkezik a közgyűlési határozat bíróság előtti megtámadására. Egyébiránt pedig, mivel az általa az eljárás során előadott érvelés alapján a cégbíróságnak tudomást kellett szereznie arról, hogy a cég működése „nyilvánvalóan törvénytört”, ami az eljárás során történő tudomásszerzésnek minősül, így a cégbíróságnak a törvényességi felülvizelési eljárást a Ctv. 76. § (1) bekezdés a) pontja, illetve (3) bekezdése alapján hivatalból is le kellett volna folytatnia, és a kérelmében foglaltaknak megfelelő döntést meghoznia. Mivel azonban erre sem a kérelme alapján, sem pedig hivatalból nem került sor, sérült a tulajdonhoz való joga; a támadott döntések továbbá – tekintettel arra, hogy „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének központi eleme, hogy mindenki számára általános garanciaként, azaz alanyi jogként állapítja meg a bírói jogvédelem igénybevételének lehetőségét” – egyben a bírósághoz forduláshoz való joga „lényeges tartalmát [is] – az elérni kívánt célhoz képest – aránytalanul korlátozzák”.
- [24] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozónak az ügyében eljáró bíróságok döntéseiben megjelenő jogértelmezésekre vonatkozó érvelése alapvetően nem alkotmányossági, hanem a bíróságok hatáskörébe tartozó szakjogi kérdésekkel kapcsolatos. Az indítványozó kérelme ezen jogértelmezéseket – alapvetően szakjogi érvek alapján – kifogásolva valójában arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság a támadott bírói döntéseket törvényességi, nem pedig alkotmányossági indokok alapján semmisítse meg.
- [25] Nem alapjogi, hanem szakjogi mérlegelés tárgyát képezi ugyanis, hogy a törvényességi felülvizelési eljárásra irányuló kérelem előterjesztése időpontjában a kérelmező (részvény) tulajdonosi minőségével összefüggő, és ezáltal a Ptk. alapján a jogi személyek határozatainak felülvizsgálatára irányuló per megindítására való jogosultságára is kihatással bírő per folyamatban léteének tényére tekintettel a cégbíróság eljárása adott esetben kérelemre eljárva lefolytatható-e. Az esetleges hivatalbóli eljárás megindítása feltételeinek fennálltát az eljáró (cég)bíróság – szintén szakjogi jogértelmezés alapján – szabadon jogosult (de egyben köteles) is mérlegelni. Abban a tekintetben pedig, hogy a részvények átruházásának a társaság jóváhagyásához kötelese csökkenti-e az adott részvények értékét, vagy az alapvetően az adott gazdasági társaság gazdálkodásának eredményességével áll közvetlen összefüggésben, mind az indítványozó, mind pedig az ítéletérték a bírói gyakorlatra hivatkozó szakjogi érvelést adott elő; ezen kérdés mikénti megítélése szintén nem az alkotmányjogi mérlegelés körébe esik. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság csupán utal arra, hogy vonatkozó – részben az indítványozó által is hivatkozott – gyakorlata alapján az alkotmányos tulajdonvédelem alapvetően a meglévő tulajdont védi. Mindezekre tekintettel a jelen ügyben hozott azon bírói döntés, amely éppen a tulajdonjog fennálltával, illetve annak tartalmával kapcsolatos, de még le nem zárult másik bírósági eljárás (polgári per) folyamatban léte alatt – részben éppen ennek tényére tekintettel – született, a bírói döntéssel még le nem zárt jogvitában érintett (esetleges) tulajdon sérelmével nem hozható összefüggésbe.

- [26] A bírósághoz fordulás jogának sérelmével kapcsolatos indítványozói érvelés kapcsán az Alkotmánybíróság az alábbiakra hívja fel a figyelmet.
- [27] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog ezen részjogosítványa kapcsán tett korábbi alkotmánybírósági megállapítások (csakúgy, mint maga az alaptörvényi rendelkezés) alapvetően a jogalkotó számára fogalmaznak meg elvárást, illetve tartalmaznak ezen részjogosítvány – szükséges és arányos mértékben történő – esetleges korlátozhatósága tekintetében megállapításokat. A különböző típusú bírósági eljárások közös jellemzője, hogy azok megindítására és lefolytatására bizonyos alkotmányos és törvényi garanciák megtartása mellett, vagyis a rájuk irányadó jogszabályi előírások szabta keretek között van lehetőség. Önmagában ezért az a tény, hogy az egyébként általánosságban rendelkezésre álló (vagyis jogszabályba foglalt) bírói jogvédelmi lehetőség igénybevételevel összefüggésben az adott ügyben eljáró bíróság a jogalkalmazó tevékenysége körében, annak törvényi (esetleg alaptörvényi) kereteit át nem lépve – az adott eljárás lefolytathatóságának feltételeire vonatkozó jogszabályi előírások értelmezése alapján – azt állapítja meg, hogy az eljárás lefolytatásának feltételei nem állnak fenn, vagy éppen annak megindítására az eljárás kezdeményezője nem jogosult, nem hozható összefüggésbe a bírósághoz fordulás jogának sérelmével.
- [28] Mindezekre tekintettel az indítványozó számára kedvezőtlen, és emiatt sérelmezett bírói döntések nem vetették fel az indítványozó bírósághoz forduláshoz való jogának sérelmét.
- [29] Az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán is hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi – vélt vagy valós – jogsérelem orvoslása eszközének, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb eszközzel már nem orvosolható {lásd például: 3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [55]}. A támadott ítéletábrái (és cégbírósági) döntés mind ezekre tekintettel a jelen ügyben feltárható összefüggések alapján – alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség hiányában – nem képezhetette érdemi vizsgálat tárgyát.
- [30] 4. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz befogadására, mivel az az Abtv. 29. §-ában írott vagylagos feltételek egyikének sem tesz eleget, nincs lehetőség. Az Alkotmánybíróság ezért a kérelmet az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. november 3.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1316/2019.

